

MOLITI I SLUŽITI

SLUŽBENI VJESNIK BISKUPIJE KRK

God. 2013.

broj 3

IZABRAN NOVI PAPA – FRANJO

Izbor novoga Pape

Nakon što je Benedikt XVI. 28. veljače odstupio sa službe rimskog biskupa i poglavara Katoličke crkve, 115 kardinala elektora okupili su se u Rimu kako bi izabrali novog nositelja ove prevažne službe. Konklave su, prema odluci donesenoj na općoj kongregaciji Kardinalskog zbora održanoj 8. ožujka, započele nekoliko dana kasnije, u utorak 12 ožujka. Već u srijedu, 13. ožujka, nakon petog glasovanja izabran je 266. papa po redu. Malo nakon 19 sati iz dimnjaka na krovu Sikstinske kapele izašao je bijeli dim. Oglasila su se i zvona vatikanske bazilike koja su potvrdila da je Sveti Otac izabran. Trg sv. Petra, ali i okolne ulice, bile su ispunjene nepreglednim mnoštvom ljudi koji su željeno iščekivali saznati tko je novi papa, čuti njegovo prvo obraćanje i dobiti blagoslov. Nakon nešto više od sat vremena, kardinal protodjakon Jean-Louis Tauran pojавio se na loži vatikanske bazilike i nakon tradicionalne objave na latinskom: «Habemus Papam!» (Imamo Papu!) obznanio da su kardinali elektori izabrali za papu argentinskog kardinala Jorge Maria Bergoglia koji je izabrao ime Franjo. Tako je Katolička Crkva po prvi put dobila svog poglavara iz Latinske Amerike i iz reda Isusovaca.

S oduševljenjem i gromoglasnim pljeskom dočekano je pojavljivanje novoga pape. Sveti se je Otcu vjernicima obratio ovim riječima: «Braćo i sestre, dobra večer! Znate da je dužnost konklava bila Rimu dati biskupa. Čini se da su ga moja braća kardinali išli tražiti gotovo na kraj svijeta..., ali evo tu smo. Hvala vam na prihvaćanju. Biskupijska zajednica Rima ima svog biskupa: hvala! I prije svega, želio bih se pomoliti za našeg biskupa u miru, Benedikta XVI. Molimo svi zajedno za njega, da ga Gospodin blagoslovi i da ga Majka Božja čuva». Papa je zatim s vjernicima prisutnima na Trgu sv. Petra izmolio Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu. Potom je nastavio: «I sada, započinjemo ponovno taj hod: biskup i narod. Taj put rimske Crkve koja je ta koja predsjeda u ljubavi svim Crkvama. Put bratstva, ljubavi, povjerenja među nama. Molimo uvjek za nas: jedni za druge. Molimo za čitav svijet da vlada jedno veliko bratstvo. Želim da vam ovaj put Crkve koji danas iznova započinjemo i u kojem će mi pomoći moj kardinal vikar, ovdje prisutan, bude plodonosan za evangelizaciju ovog tako lijepog grada. A sada bih želio podijeliti blagoslov, ali prije vas molim jednu uslugu: prije nego što biskup blagoslovi narod, molim vas da vi molite Gospodina da blagoslovi mene: molitva naroda koji

moli blagoslov za svog biskupa. U tišini molite za mene». Papa je potom prignuo glavu dok je puk molio za njega. Zatim je svima okupljenima i onima koji su događaj pratili putem radija, televizije i drugih medija podijelio svečani blagoslov «Urbi et orbi», uz potpuni oprost. Nakon blagoslova Papa se još jednom obratio okupljenima: «Braćo i sestre, sad vas ostavljam. Puno hvala na prihvaćanju. Molite za mene i vidimo se uskoro! Vidimo se uskoro, sutra se želim poći moliti Majci Božjoj, da čuva cijeli Rim. Laku noć i ugodan odmor».

Prve dužnosti Svetog Oca Franje

Tu istu večer novi je Papa zajedno s kardinalima bio na večeri u Domu sv. Marte, gdje je prenoćio i gdje su svi kardinali bili smješteni za vrijeme konklava. Slijedeći je dan Sveti Otac započeo osobnom molitvom u bazilici Santa Maria Maggiore, a u popodnevnim se satima susreo sa svojim prethodnikom Benediktom XVI. te u 17 sati predsjedao euharistijskom slavlju «pro Ecclesia» s kardinalima izbornicima u Sikstinskoj kapeli. Na euharistiji se čitao tekst iz Matejeva Evandelja (16, 13-19) koji govori o Petrovoj ispovijesti vjere: «Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga». Prvo čitanje je bilo iz Knjige proroka Izajie, a drugo iz Prve Petrove poslanice o živom kamenju koje izgrađuje Crkvu.

Papa je ukazao na to da ova tri misna čitanja imaju nešto zajedničko: pokret. U prvom čitanju pokret je hod; u drugom čitanju pokret je u izgrađivanju; u Evandelju, pak, pokret je u ispovijedanju. Hoditi, graditi, ispovijedati. «Naš je život hod», istaknuo je Sveti Otac. «Naš je život hod i kad se zaustavimo, a to nije dobro. Moramo uvijek hoditi, u Gospodinovoj prisutnosti, u Gospodinovoj svjetlosti, nastojeći živjeti onom neporočnošću koju Bog traži od Abrahama u obećanju».

«Graditi. Graditi Crkvu», nastavio je zatim Papa. «Govori se o kamenju: kamenje ima težinu; ali riječ je o živom kamenju, pomazanom Duhom Svetim. Izgrađivati Crkvu, Kristovu zaručnicu, na onom kamenu zagлавnom koji je sâm Gospodin.»

«Treće: ispovijedati. Možemo mi hoditi koliko želimo, možemo graditi mnogo toga, ali ako ne ispovijedamo Isusa Krista, nije dobro. Postajemo pobožna nevladina organizacija, ali ne Crkva, Gospodinova zaručnica. Kada se ne hodi, stoji se. Kada se ne gradi na kamenju što se dogodi? Dogodi se ono što se dogodi djeci na plaži kada grade kule od pijeska, sve se sruši, nema postojanosti». Papa je zatim citirao Leona Bloya koji je rekao: «Tko se ne molii Gospodinu, moli se đavlu», jer «kada se ne ispovijeda Isusa Krista», objasnio je Papa, «ispovijeda se svjetovnost zloduha».

«Hodati, graditi-izgrađivati, ispovijedati. Ali to nije lako jer u hodanju, građenju, ispovijedanju ponekad se dogode potresi i zastoji: to su pokreti koji nas vuku unatrag», rekao je Papa a zatim se osvrnuo na tekst Evandelja koji se čitao na misi. «Sâm Petar, rekao je Papa, koji je ispovijedio Isusa Krista kaže mu: Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga. Ja te slijedim, ali nemojmo govoriti o križu. Slijedit će te... bez križa. A kada hodamo bez križa, kada gradimo bez križa i kada ispovijedamo nekog Krista bez križa», primjetio je Papa, «nismo Gospodinovi učenici: svjetovni smo. Biskupi smo, svećenici, kardinali, pape, ali nismo Gospodinovi učenici.»

«Želja mi je da svi, nakon ovih milosnih dana, imamo hrabrosti – upravo hrabrosti – kročiti u Gospodinovoj prisutnosti, s Gospodinovim križem; da imamo hrabrosti graditi Crkvu na krvi koju je Gospodin prolio na križu i ispovijedati jedinu slavu – Krista raspetoga. I tako će Crkva ići naprijed.»

«Želim svima nama, zaključio je Papa, da nam Duh Sveti, molitva Gospe, naše Majke, udijeli tu milost: da hodimo, gradimo, isповједамо Isusa Krista raspetoga. Tako neka bude!»

Na misi je upućena posebna molitva Bogu da Benedikt XVI. može služiti Crkvi «također u skrovitosti životom posvećenim molitvi i meditaciji».

Slijedećih je dana Sveti Otac Franjo imao audijenciju za sve kardinale, zatim audijenciju za djelatnike sredstava društvenih komunikacija, a u nedjelju 17. ožujka i svoj prvi Angelus. U njemu je govorio o Božjem milosrđu, istaknuvši: «Bog se nikad ne umara oprštati nam: problem je što se mi umaramo tražiti oproštenje. Nemojmo se nikad umarati, On je Otac koji ljubi, koji uvijek opršta, koji ima milosrđe za sve nas», naglasio je Sveti Otac. Istaknuo je također kako je ime Franjo izabrao u čast Franje Asiškog jer, osim što se posebno zauzimao za siromahe, osnažuje njegovu duhovnu vezu sa zemljom iz koje potječe njegova obitelj.

Kratka biografija

Jorge Mario Bergoglio rođen je 17. prosinca 1936. u Buenos Airesu, u obitelji s petero djece. Otac mu je bio talijanski imigrant te on ima i argentinsko i talijansko državljanstvo. Diplomirao je kemijsku tehnologiju, no poslije se odlučio za svećenički poziv te stupio u bogosloviju. U novicijat Družbe Isusove stupio je 11. ožujka 1958. godine. Humanističke studije završio je u Čileu, a 1963., po povratku u Buenos Aires, završio je filozofiju na Filozofskom fakultetu kolegija «San Jose» u San Miguelu.

Sljedeće dvije godine predavao je književnosti i psihologiju na kolegiju Immacolata u Santa Feu, a 1966. predavao je

iste predmete na kolegiju Salvatore u Buenos Airesu. Od 1967. do 1970. studirao je teologiju na Teološkom fakultetu kolegija San Jose u San Miguelu.

Za svećenika je zaređen 13. prosinca 1969. godine, a unutar Družbe Isusove proveo je svoj treći probandat 1970. i 1971. u Alcali de Henares u Španjolskoj, te je 22. travnja 1973. položio svoje doživotne zavjete.

Bio je magister novaka u Villa Barilari u San Miguelu (1972.-1973.), profesor na Teološkom fakultetu, konzultor u svojoj Provinciji te rektor kolegija. Za provincijala Argentine izabran je 31. srpnja 1973. i tu je službu obnašao šest godina.

Između 1980. i 1986. godine bio je rektor kolegija i Filozofskoga i teološkog fakulteta u istoj kući, te župnik u biskupiji San Miguel.

U ožujku 1986. pošao je u Njemačku kako bi ondje dovršio rad na svojoj doktorskoj disertaciji, nakon čega su ga poglavari smjestili u kolegiju «Salvatore». Odande je premješten u crkvu Družbe Isusove u gradu Cordobi, gdje je obnašao službu duhovnika i isповjednika.

Blaženi Ivan Pavao II. imenovao ga je 20. svibnja 1992. pomoćnim biskupom Buenos Airesa, a 27. lipnja iste godine primio je u katedrali u Buenos Airesu biskupski red po rukama kardinala Antonija Quarracina. Suzareditelji su bili apostolski nuncij Ubaldo Calabresi i biskup Mercedes-Lujana Emilio Ognjenović.

Nadbiskupom koadjutorom Buenos Airesa imenovan je 3. lipnja 1997., a 28. veljače 1998., nakon smrti kardinala Qarracina, naslijedio ga je u nadbiskupskoj službi.

Kao nadbiskup putovao je javnim prijevoznim sredstvima, a umjesto u biskupskoj palači stanovao je u iznajmljenom sta-

nu te si je zaslužio nadimak «kardinal si-romašnih».

Govori španjolski, talijanski, a služi se i njemačkim jezikom. Poznat je i kao dobar kuhar, ljubitelj opere, priatelj grčke klasične, Shakespearea i Dostojevskoga te kao dobar plivač, premda od djetinjstva ima poteškoća s plućima.

Napisao je knjige *Meditationes para religiosos* (Razmatranja za redovnike) 1982., *Reflexiones sobre la vida apostolica* (Razmišljanja o apostolskom životu) 1986. i *Reflexiones de esperanza* (Razmišljanja o nadi) 1992. godine.

Bio je ordinarij i za vjernike istočnoga obreda koji prebivaju u Argentini, a nemaju ordinarija vlastitoga obreda. Usto je bio i Veliki kancelar Argentinskog katoličkog sveučilišta.

Na 10. redovitoj općoj skupštini Sino-de biskupa u listopadu 2001. bio je generalni relator.

Od studenoga 2005. do studenoga 2011. bio je predsjednik Argentinske biskupske konferencije.

Blaženi Ivan Pavao II. imenovao ga je kardinalom na konzistoriju 21. veljače 2001., a naslovna mu je crkva bila crkva Sv. Roberta Bellarmina. Bio je član Komisije za Latinsku Ameriku, Vijeća za obitelj, Kongregacije za bogoštovlje i disciplinu sakramenata, te Kongregacije za ustavne posvećenog života.

BISKUPOVA VAZMENA PORUKA

Braćo i sestre u vjeri!

Na današnju svetkovinu u takozvanoj pjesmi Posljednici, poslije drugog čitanja na misi, radosno, sa svim vjernicima katolicima po svijetu, pjevamo ove riječi: «Znamo da si doistine uskrsnuo Božji Sine». Da! To je onaj bitni i središnji sadržaj naše vjere. To je temelj na komu se gradi sva naša nada, sav naš optimizam. Te riječi izriču stvarnu novost kršćanstva koja je zajamčena Božjim autoritetom: da je Bog, u ovaj dan, po svome Sinu pobijedio smrt i nama širom otvorio vrata, ulaz u vječni život, život bez svršetka. Tu novost i tu radosnu vijest nitko nema i ne može dati, samo jedini Bog.

Uskrsnuvši svoga Sina, Bog je pobijedio sve sile koje se stavljuju na stranu laži i smrti protiv istine i života. Isusovo uskrsnuće dogodilo se prvog dana u tjednu, poslije subote koja je bila dan židovskog počinka. U Božjim planovima i u događajima koje Bog izvodi sve ima svoje značenje. Prvi dan tjeđna je u Bibliji dan početka Božjeg stvaranja. Po Uskrsu počelo je novo stvaranje, preobraženje svijeta i čovjeka, početak novog vremena.

Važno je znati i to da je događaj Usksra nadmašio sva ljudska očekivanja. On je što više u svima prouzrokovao nesnalaženje, nevjericu, nerazumijevanje. Previše su bili bremeniti i jaki događaji koji su se dogodili neposredno prije i za vrijeme Isusove muke i smrti te nitko nije ni pomiclao da bi se nešto ovako sasvim novo moglo dogoditi. A ipak se dogodilo i to toliko nevjerojatno novo da su i oni najbliži uz mnogo muke, tek polako,

povjerovali da je onaj koji je bio mrtav uskrsnuo, da je živ i da je s njima.

Braćo i sestre, Bog je uvijek divan i ne-predvidiv iznad svakog očekivanja. Mučne prilike u svijetu kao da nam oduzimaju sposobnost povjerovati da je Bogu moguće i dalje nastaviti stvarati novi svijet. Sile zla, smrti i besperspektivnosti kao da uništavaju svaku vjeru u život i stvaraju dojam da je Bog daleko i da neće učiniti ništa. U ovoj godini vjere sjetimo se da su ovakve prilike uvijek prethodile Božjem zahvatu. Mnogo je već puta izgledalo da su laži i pokvarenost uzele maha i potpuno nadjačale. Nije Isus uzalud upozoravao: «Tko ustraje do konca taj će se spasiti» (Mt 10, 22). Za one koji su trpjeli i Veliki Petak i Velika Subota činili su se jako dugima. Ali isplatilo se vjerovati. Što je zlo nasrtljivije, bezočnije i arogantnije to obično bude znak da mu je preostalo malo vremena.

Upravo mi kršćani pozvani smo da budemo nositelji te nade. Mi koji smo po sakramantu krštenja nakalamljeni na Kristovo otajstveno tijelo, pozvani smo da hrabro i radosno svjedočimo novi život darovan po Uskrsu: život «novog čovjeka» oslobođenog od ropstva grijeha i smrti.

Vazmeni blagdani donijeli vam svima, braćo i sestre, radosnu nadu.

Bio vam svima sretan Uskrs!

Krk, 15. ožujka 2013.

VAŠ BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 278/2013.

Krk, 18. ožujka 2013.

Ovu poruku neka svećenici pročitaju vjernicima na svetkovinu Vazma na svim misama s pukom.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

DOKUMENTI

PORUKA BENEDIKTA XVI. ZA SVJETSKI DAN MOLITVE ZA DUHOVNA ZVANJA 2013.

— NEDJELJA 21. TRAVNJA 2013. —

Zvanja su znak nade utemeljene na vjeri

Draga braćo i sestre!

Na 50. Svjetski dan molitve za duhovna zvanja, koji će se slaviti 21. travnja 2013., na četvrtu vazmenu nedjelju, želim vas pozvati da razmišljate na temu: «*Zvanja su znak nade utemeljene na vjeri*», koja se dobro uklapa u kontekst *Godine vjere* i proslave 50. obljetnice otvorenja Drugoga vatikanskog koncila. Sluga Božji Pavao VI., tijekom Koncila, ustanovio je taj Dan složne molitve Bogu Ocu da nastavi slati radnike za svoju Crkvu (usp. Mt 9, 38). «Imati dovoljan broja svećenikâ», istaknuo je tada Papa, «problem je koji ima izravan utjecaj na sve vjernike: ne samo zato što o tome ovisi vjerska budućnost kršćanskoga društva, već također zato što je taj problem precizan i nezaobilazan pokazatelj vitalnosti vjere i ljubavi pojedinih župnih i dijecezanskih zajednica te dokaz čudorednog zdravlja kršćanskih obitelji. On-dje gdje su zvanja za crkveni i redovnički stalež brojna, tamo se velikodušno živi po evanđelju» (Pavao VI., *Radio-poruka* od 11. travnja 1964.).

U ovim desetljećima, razne crkvene zajednice diljem svijeta su se svake godine okupljale na četvrtu vazmenu nedjelju da zajedno mole od Boga dar svetih zvanja i ponovno predlože svima da razmišljaju o urgentnosti odgovora na Božji poziv. Taj značajni događaj je potaknuo, naime, snažnu zauzetost da se sve više u središte duhovnosti, pastoralnog djelovanja i molitve vjernikâ stavi važnost poziva na svećeništvo i posvećeni život.

Nada je očekivanje nečega pozitivnog za budućnost, ali ona istodobno mora biti oslonac našoj sadašnjosti, koja je nerijetko

označena nezadovoljstvima i neuspjesima. Ali na čemu se temelji naša nada? Promatrajući povijest izraelskog naroda, opisanu u Starome zavjetu, vidimo kako na vidjelo izbija, posebno u teškim trenucima kao što je izgnanstvo, jedan stalni element, na kojeg osobito podsjećaju proroci: to je sjećanje na obećanja koja je Bog dao patrijarsima, spomen koji od nas traži da naslijedujemo uzorno držanje Abrahama, koji, podsjeća apostol Pavao, »u nadi protiv svake nade povjerenja... da postane ocem naroda mnogih po onom što je rečeno: Toliko će biti tvoje potomstvo« (Rim 4, 18). Utješna i jasna istina koja izbija na vidjelo iz čitave povijesti spasenja je dakle Božja vjernost savezu, na koju se obavezao i koju je obnovio svaki put kada bi čovjek taj savez prekršio svojom nevjernošću, grijehom, još tamo od vremena potopa (usp. Post 8, 21-22) pa do izlaska i putovanja u pustinji (usp. Pnz 9, 7). Zbog iste te vjernosti Bog je zapečatio novi i vječni savez sa čovjekom, po krvi njegova Sina, koji je umro i uskrsnuo za naše spasenje.

U svakom trenutku, a napose u najtežima, Gospodinova je vjernost, ta istinska pokretačka snaga povijesti spasenja, činila da srca muškaraca i žena zadršću i potvrđivala ih u nadi da će jednoga dana prisjeti «Obećanoj zemlji». Tu se krije sigurni temelj svake nade: Bog nas nikada ne napušta i vjeren je danoj riječi. Zbog toga razloga, u svakoj situaciji, bila ona pozitivna ili negativna, možemo gajiti čvrstu nadu i moliti zajedno s psalmistom: «Samo je u Bogu mir, dušo moja, samo je u njemu nade moja» (Ps 62, 6). Imati nadu, dakle, isto je što i uzdati se u vjernoga Boga, koji drži obećanja saveza. Vjera i nade su zato usko povezane. «'Nada'

je, zaista, središnja riječ biblijske vjere – tako da se čini kako se u određenim ulomcima riječi 'vjera' i 'nada' slobodno mogu jedna drugom zamijeniti. Tako *Poslanica Hebrejima* izraz 'punina vjere' (10,22) usko povezuje s izrazom 'nepokolebljiva vjera nade' (10,23). Jednako tako, kada *Prva Petrova poslanica* potiče kršćane da budu uвijek spremni dati *logos* – smisao i razlog – nade koja je u njima (usp. 3, 15), 'nada' je istoznačnica 'vjere'» (Enc. *Spe salvi*, 2).

Draga braćo i sestre, u čemu se točno sastoji Božja vjernost uz koju prianjamo nepokolebljivom nadom? To je njegova ljubav! On, Otac, izljeva, po Duhu Svetom, u dubinu našega bića svoju ljubav (usp. *Rim* 5, 5). I upravo ta ljubav, koja se u punini očitovala u Isusu Kristu, zahvaća u naš život, traži odgovor o tome što svaki pojedinac želi učiniti od svoga vlastitog života i koliko je spreman uložiti i dati da ga ostvari u punini. Božja ljubav ponekad slijedi putove koje nitko ne bi mogao ni zamisliti, ali uвijek do pre do onih koji hoće da ih nađe. Nada se, dakle, nadahnjuje ovom sigurnošću: «I mi smo upoznali ljubav koju Bog ima prema nama i povjerivali joj» (1 Iv 4, 16). I ta zah-tjevna, duboka ljubav, koja prodire duboko ispod površine, ulijeva nam hrabrost, daje nam nadu na našem životnom putu i u našoj budućnosti i pomaže nam uzdati se u sebe, u povijest i u druge ljude. Želim se obratiti posebno vama, mladi, i ponoviti vam: «Što bi bio naš život bez te ljubavi? Bog se brine za čovjeka od stvaranja sve do kraja vremena, kada će dovršiti svoj naum spasenja. U Uskrsu Gospodinu imamo sigurnost naše nade» (*Obraćanje mladima biskupije San Marino-Montefeltro*, 19. lipnja 2011.).

Baš kao što je to činio tijekom svoga zemaljskog života, Uskrslji Isus i danas prolazi putovima našega života i vidi nas zao-kupljene našim poslovima, sa svim našim željama i potrebama. Upravo usred naše svakodnevice nastavlja nam upravljati svoju riječ; poziva nas da živimo svoj život s njim, jer jedino on može utažiti našu žeđ za nadom. On sada živi u zajednici učenikâ koja

je Crkva i danas poziva ljude da ga slijede. Taj poziv može doći u bilo kojem trenutku. I danas Isus ponavlja: «dodi i idi za mnom» (Mk 10, 21). Prihvati taj poziv za pojedinca znači da ne smije više sam birati vlastiti put. Slijediti njega znači sjediniti svoju volju s Isusovom, dati mu doista prednost, staviti ga na prvo mjesto u svim područjima našega života: u obitelji i radu, u našim osobnim interesima, u nama samima. To znači predati svoj život njemu, živjeti s njim u dubokoj prisnosti, ući po njemu u zajedništvo s Ocem u Duhom Svetim i, samim tim, s braćom i sestrama. A to zajedništvo života sa Isusom povlašteno je «mjesto» gdje možemo iskusiti nadu i gdje će život biti slobodan i pun!

Svećenička i redovnička zvanja rađaju se iz iskustva osobnog susreta s Kristom, iz iskrenog i povjerljivog dijaloga s njim, da bismo ušli u njegovu volju. Nužno je, zato, rasti u iskustvu vjere, shvaćenom kao duboki odnos s Isusom, kao pozorno osluškivanje njegova glasa u svojoj nutrini, koji odjekuje u nama. Taj proces, koji nas osposobljava pozitivno odgovoriti na Božji poziv, moguć je u kršćanskim zajednicama u kojima vlada snažno ozračje vjere, gdje se daje velikodušno svjedočanstvo prianjanja uz evanđelje, gdje postoji snažan misijski osjećaj koji potiče na potpuno predanje samoga sebe za Božje kraljevstvo, jačano pristupanjem sakramentima, posebno euharistiji, i gorljivim molitvenim životom. Ova potonja – molitva - «mora, s jedne strane, biti vrlo osobna, moj susret s Bogom, s Bogom živim. S druge strane, međutim, ona mora uвijek iznova nalaziti svjetlo i nadahnuće u velikim molitvama Crkve i svetaca, u liturgijskoj molitvi, u kojoj nas Gospodin neprestano uči ispravno moliti» (Enc. *Spe salvi*, 34).

Stalna i duboka molitva pomaže vjeri kršćanske zajednice da raste, u uвijek novoj sigurnosti da Bog nikada ne napušta svoj narod i da ga podupire budeći u njemu posebna zvanja - na svećeništvo i posvećeni život - da budu znakovi nade za svijet. Prezbiteri i redovnici su, naime, pozvani darivati se na bezuvjetan način Božjem narodu, služeći s

ljubavlju evanđelju i Crkvi, služeći onoj čvrstoj nadi koju samo otvorenost božanskom može dati. Zato oni, svjedočenjem svoje vjere i svojim apostolskim žarom, mogu prenositi, poglavito novim naraštajima, živu želju da velikodušno i spremno odgovore Kristu koji poziva da ga slijede izbliza. Svaki put kada neki od Isusovih učenika prihvati Božji poziv da se posveti svećeničkoj službi ili posvećenom životu, svjedočimo jednom od najzrelijih plodova kršćanske zajednice, koji nam pomaže gledati s posebnim pouzdanjem i nadom u budućnost Crkve i na njezino evangelizacijsko djelovanje. Ono naime iziskuje uvijek nove radnike koji će pronositi evanđelje, slaviti euharistiju, podjeljivati sakrament pomirenja. Neka stoga bude uvijek gorljivih svećenikâ, koji će znati pratiti mlade kao «suputnici» i pomagati im da, na, katkad, trnovitom i tamnom putu života, prepoznaju Krista, Put, Istinu i Život (usp. Iv 14, 6), i koji će im, s evanđeoskom hrabrošću, predložiti ljepotu služenja Bogu,

kršćanskoj zajednici, braći. Neka ne ponesane svećenikâ koji pokazuju plodnost oduševljenog zauzimanja, koje daje osjećaj ispunjenosti njihovu životu, budući da je utemeljen na vjeri u Onoga koji nas je prvi ljubio (usp. 1 Iv 4, 19).

Nadam se, isto tako, da će mlađi, pred koje se stavljuju mnoge površne i kratkotrajne ponude, biti kadri gajiti u sebi želju za istinskim vrijednostima, uzvišenim ciljevima, radikalnim opredjeljenjima, služenju drugima po Isusovu primjeru. Dragi mlađi, ne bojte se slijediti Isusa i kročiti zahtjevnim i hrabrim putovima ljubavi i velikodušnog zauzimanja! Tako ćete biti sretni što služite, bit ćete svjedoci one radosti koju svijet ne može dati, bit ćete živi plamenovi jedne beskrajne i vječne ljubavi, naučiti ćete dati »obrazloženje nade koja je u vama« (1 Pt 3, 15)!

Iz Vatikana, 6. listopada 2012.

Benedikt XVI.

**PORUKA BENEDIKTA XVI.
ZA 47. SVJETSKI DAN SREDSTAVA DRUŠTVENE KOMUNIKACIJE
– NEDJELJA 12. SVIBNJA 2013. –**

Društvene mreže: vrata istine i vjere; novi prostori evangelizacije

Draga braćo i sestre,

kako se približava proslava Svjetskog dana sredstava društvene komunikacije 2013. želim vam predložiti nekoliko razmišljanja o jednoj sve važnijoj stvarnosti koja se odnosi na način na koji danas ljudi međusobno komuniciraju. Zadržat ću se na promatranju razvoja digitalnih društvenih mrežâ koja pridonose nastanku nove «agore», javnog i otvorenog prostora u kojem osobe razmjenjuju ideje, informacije, mišljenja i gdje, usto, mogu zaživjeti novi odnosi i oblici zajedništva.

Kada se koriste na dobar i uravnotežen način, ti prostori pridonose jačanju oblikâ dijaloga i rasprave koji, pod uvjetom da se u

njima poštuje i uvažava tuđu privatnost te postupa odgovorno i istinoljubivo, mogu učvrstiti sveze zajedništva među osobama i djelotvorno promicati sklad ljudske obitelji. Razmjena informacija može postati prava komunikacija, poveznice mogu prerasti u prijateljstvo, međusobne povezanosti olakšati zajedništvo. Ako su *mreže* (*network*) pozvane ostvariti tu veliku mogućnost, osobe koje u njima sudjeluju moraju nastojati biti autentične, jer na tim prostorima ne dijelimo s drugima samo ideje i informacije, nego u konačnici same sebe.

Razvoj društvenih mreža zahtjeva zauzetost: na njima ljudi produbljuju odnose i sklapaju prijateljstva, traže odgovore na pi-

tanja koja ih muče, ona im služe za zabavu, ali također za intelektualnu izgradnju i dijeljenje vještina i znanja. Te mreže postaju tako, sve više, dio samoga tkiva društva jer zbližavaju osobe na temelju tih temeljnih potreba. Društvene su mreže dakle nadahнуте težnjama ukorijenjenim u čovjekovu srcu.

Kultura društvenih mreža (*social network*) i promjene oblika i načina komunikacije, postavljaju zahtjevne izazove onima koji žele govoriti o istini i vrijednostima. Često se stječe dojam, a to vrijedi također za ostala sredstva društvene komunikacije, da su značenje i djelotvornost raznih oblika izražavanja uvjetovani više njihovom popularnošću no njihovom intrinskičnom važnošću i vrijednošću. Popularnost je usto često povezana s poznatošću ili strategijama uvjerenja više no s logikama argumentacije. Ponekad blagi glas razuma može zaglušiti buka silnog mnoštva informacija te ne uspijeva privući pažnju, koju se, naprotiv, priklanja onima koji se izražavaju na zavodljiviji način. Društveni mediji (*social media*) trebaju zato zauzetost svih onih koji su svjesni vrijednosti dijaloga, razumske rasprave, logičke argumentacije; osobâ koje se trude njegovati oblike razgovora i izražavanja koji apeliraju na najplemenitije težnje onih koji sudjeluju u komunikacijskom procesu. Dijalog i rasprava mogu cvjetati i rasti i kada se razgovara i uzima zaobiljno one čije se ideje razlikuju od naših: «S obzirom na stvarnost kulturne raznolikosti, ljudi trebaju ne samo prihvati postojanje kulture drugoga, već također težiti da se njome obogate i ponude joj sve ono dobro, istinito i lijepo što posjeduju» (*Gовор на сусрету с представницима svijeta kulture*, Belém, Lisabon, 12. svibnja 2010.).

Izazov s kojim se društvene mreže moraju uhvatiti u koštač jeste taj da moraju biti doista inkluzivne: tada će one imati koristi od punog sudjelovanje vjernika koji žele s drugima dijeliti Isusovu poruku i vrijednosti ljudskog dostojanstva, koje njegovo učenje promiće. Vjernici su, naime, sve više svjesni toga da ako se Radosnu vijest ne pronosi ta-

kođer digitalnim svijetom, ona može biti odsutna u iskustvu mnogih kojima je taj egzistencijalni prostor važan. Digitalni prostor nije paralelni ili čisto virtualni svijet, već je dio svakodnevne stvarnosti mnogih ljudi, napose mladih. Društvene mreže su plod ljudske interakcije, ali one, sa svoje strane, preoblikuju dinamike komunikacije koja izgrađuje odnose: temeljito razumijevanje toga okruženja je dakle preduvjet za značajnu prisutnost u njemu.

Sposobnost korištenja novih jezikâ zahijeva se ne toliko zato da budemo ukorak s vremenom, već upravo zato da omogućimo beskrajnom bogatstvu evanđelja da pronađe oblike izražavanja koji će moći doprijeti do duhova i srca svih ljudi. U digitalnom svijetu pisana je riječ često praćena slikama i zvukovima. Jedna djelotvorna komunikacija, kao što su Isusove prispodobe, mora zaokupiti maštu i afektivnost onih koje želimo pozvati na susret s otajstvom Božje ljubavi. Poznato nam je, uostalom, da je kršćanska tradicija odvajkada bogata znakovima i simbolima: tu mislim, primjerice, na križ, ikone, slike Djevice Marije, jaslice, vitraje i slike u crkvama. Značajan dio umjetničke baštine čovječanstva stvorili su umjetnici i glazbenici koji su nastojali izraziti istine vjere.

U društvenim mrežama vjernici pokazuju svoju autentičnost dijeljenjem s drugim ljudima dubokog izvora njihove nade i radosti: vjere u Boga bogatog milosrđem i ljubavlju koji je objavio u Isusu Kristu. To se dijeljenje sastoji ne samo u izričitom izražavanju njihove vjere, nego i u njihovu svjedočenju, to jest u načinu na koji prenose «opredjeljenja, prioriteti, prosudbe koji su duboko povezani s evanđeljem, i onda kada se o njemu ne govoriti na izričit način» (*Poruka za Svjetski dan sredstava društvene komunikacije 2011.*). Posebno značajan način pružanja svjedočanstva bit će spremnost darovati samoga sebe drugima na način da se strpljivo i s poštivanjem zanimamo za njihova pitanja i sumnje s kojima se susreću na svom putu traženja istine i smisla ljudskog postojanja. Sama činjenica da se na dru-

štvenim mrežama vodi dijalog o vjeri i vjeđovanju potvrđuje važnost i istaknuto mjesto religije u javnoj i društvenoj debati.

Za one koji su otvorena srca prihvatali dar vjere, najdublji odgovor na čovjekova pitanja o ljubavi, istini i smislu života – koja su itekako prisutna na društvenim mrežama – nalazi se u osobi Isusa Krista. Naravno da onaj koji vjeruje želi, s poštivanjem i obazrivo, svoju vjeru dijeliti s onima koje susreće u digitalnom svijetu. U konačnici, međutim, ako naši napori da s drugima dijelimo evanđelja urode dobrim plodovima, to se uvijek može prije zahvaliti snazi Božje riječi da dotakne srca, no našim naporima. Naše pouzdanje u moć Božjeg djelovanja mora uvijek biti veće od svakog povjerenja koje stavljamо u ljudska sredstva. I u digitalnom svijetu, gdje lako planu rasprave i dolazi do razdora i gdje postoji opasnost da prevlada senzacionalizam, pozvani smo na pažljivo razlučivanje. Imajmo, u vezi s tim, na umu da je Ilija prepoznao Božji glas ne u silnom vihoru, ni u potresu ili ognju, već u «šapatu lagalog i blagog lahora» (1 Kr 19, 11-12). Moramo vjerovati da temeljne čovjekove želje da ljubi i da bude ljubljen, da pronađe smisao i istinu – koje je sam Bog stavio u čovjekovo srce – naše suvremenike uvijek i posvuda drže otvorenima za ono što je kardinal Newman nazivao «blagim svjetlom» vjere.

Osim što su sredstvo evangelizacije, društvene mreže mogu biti činilac ljudskog razvoja. Na primjer, u nekim zemljopisnim i kulturnim sredinama gdje se kršćani osjećaju izoliranim, društvene mreže mogu u njima ojačati osjećaj stvarnog zajedništva sa svekolikom vjerničkom zajednicom. Mreže olakšavaju dijeljenje duhovnih i liturgijskih bogatstava, pomažući ljudima da mole sa snažnijim osjećajem bliskosti s onima koji

ispovijedaju istu vjeru. Istinska i interaktivna zaokupljenost pitanjima i sumnjama onih koji su daleko od vjere mora u nama probudit osjećaj potrebe da svoju vjeru u Božju prisutnost kao i našu djelatnu ljubav jačamo molitvom i razmišljanjem: «Kad bih sve jezike ljudske govorio i andeoske, a ljubavi ne bih imao, bio bih mqed što ječi ili cimbal što zveči» (1 Kor 13, 1).

Postoje društvene mreže koje u digitalnom svijetu pružaju današnjem čovjeku prigodu za molitvu, meditaciju ili dijeljenje Božje riječi. Ali te mreže mogu također otvoriti vrata drugim vidicima vjere. Mnogi ljudi, naime, otkrivaju, upravo zahvaljujući kontaktu koji je otpočeo *on line*, važnost izravnog susreta, iskustva zajedništva ili također hodočašća, tih sastavnica koje uvijek imaju važnu ulogu na putu vjere. Nastojeći uprisutnosti evanđelje u digitalnom svijetu, možemo pozvati ljude na molitvene susrete ili liturgijska slavlja na određenim mjestima kao što su crkve ili kapele. Ne smije izostati dosljednosti ili jedinstvo u izražavanju naše vjere i našeg svjedočenja evanđelja u stvarnosti u kojoj smo pozvani živjeti, bila ona fizička ili pak digitalna. Kada smo, na bilo koji način, u društvu s drugim ljudima pozvani smo pronositi i razglašavati Božju ljubav sve do nakraj zemlje.

Molim da vas Duh Sveti uvijek prati i prosvjetljuje te od srca sve blagoslivljam da uzmognete doista biti glasnici i svjedoci evanđelja. «Podite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju» (Mk 16, 15).

Iz Vatikana, 24. siječnja 2013., na blagdan svetog Franje Saleškog.

Benedikt XVI.

ODGOVOR DRŽAVNOG TAJNIŠTVA SVETE STOLICE NA PISMO MONS. VALTERA ŽUPANA

Iz Državnog tajništva Svete Stolice dobili smo odgovor na pismo koje je mons. Valter Župan, naš biskup, uputio Svetom Ocu Benediktu XVI. prigodom odstupanja od službe Rimskog biskupa i Petrova nasljednika.

Ovdje prilažemo spomenuti odgovor u preslici.

SEGRETERIA DI STATO

PRIMA SEZIONE - AFFARI GENERALI

Dal Vaticano, 28 febbraio 2013

N. 208.800

Eccellenza Reverendissima,

con premuroso pensiero, Ella, anche a nome dei fedeli di codesta Diocesi, ha voluto manifestare al Sommo Pontefice Benedetto XVI sentimenti di spirituale partecipazione, in occasione della Sua rinuncia al ministero di Successore dell'Apostolo Pietro.

Sua Santità ringrazia cordialmente per l'attestato di affetto e di condivisione, specialmente nella preghiera, di un momento delicato per la Sua persona e per la Chiesa e, mentre esorta a "rinnovare la nostra fede nel Pastore Supremo, Cristo Signore" (*Omelia*, Mercoledì delle Ceneri 2013), volentieri imparte a Lei e a quanti sono affidati alle sue cure pastorali l'implorata Benedizione Apostolica.

Profitto della circostanza per confermarmi con sensi di distinto ossequio

dell'Eccellenza Vostra Rev.ma

+ Angelo Becciu
devo
+ Angelo Becciu

✠ Angelo BECCIU
Sostituto

A Sua Eccellenza Rev.ma
Mons. VALTER ŽUPAN
Vescovo di Krk
Antuna Mahnića 18

51500 KRK Croazia

ODREDBE BISKUPSKOG ORDINARIJATA

Broj: 258/2013.

Krk, 11. ožujka 2013.

IZBOR NOVOG PAPE

Uzoriti oci kardinali ulaze u utorak, 12. ožujka, u konklave gdje će izabrati novog rimskog Prvosvećenika. Pozivaju se župnici da postupe na slijedeći način:

1. Objavu izbora novog Pape neka poprati zvonjavom zvona u trajanju 10 min.

2. Iduće nedjelje nakon izbora Pape neka se, kao zahvala za njegov izbor, na kraju župne svete mise otpjeva *Tebe Boga hvalimo* sa zaključnom molitvom koja se nalazi u Misalu na str. 700 za papu.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 279/2013.

Krk, 18. ožujka 2013.

VELIKI ILI SVETI TJEDAN

Svečana godišnja proslava Vazmenog otajstva u Svetom Tjednu započinje na Maslinsku nedjelju.

Na VELIKI ČETVRTAK, 28. ožujka u 10.00 sati Biskup će u katedrali slaviti svečanu koncelebriranu Misu posvete ulja. Na toj će Misi svećenici obnoviti svoja svećenička obećanja. Na ovu Euharistiju pozivam sve svećenike, redovnike, redovnice, klerike, bogoslove i sjemeništare. Zahvaljujem svećenicima čijim strpljivim radom svačke godine lijepi broj naših vjernika sudjeluje na Misi posvete ulja. Uvjeren sam da će se na vaš poziv i ove godine odazvati velik broj vjernika.

Svećenici krčkog, cresačkog i rapskog dekanata, na čijim se područjima ove godine slavi sveta potvrda, neka animiraju svoje krizmanike i potaknu ih na sudjelovanje na misi Krizme u katedrali.

Katedralni župnik će se pobrinuti za dostatan broj ispovjednika koji će, prema običaju, u katedrali ispovijedati od 8.30 do 9.45 sati. Svećenici će u župama upozoriti vjernike na ovu mogućnost.

Sve svećenike, redovnike, klerike, bogoslove i sjemeništara pozivam u 12.00 sati na objed u Biskupskom dvoru.

Na večer se u svakoj župi slavi samo jedna sveta Misa Večere Gospodnje. Neka se svi svećenici i redovnici toga pridržavaju i koncelebriraju na toj misi. Svećenici koji su prije podne slavili s Biskupom Misu posvete ulja mogu slaviti i Misu Večere Gospodnje. Svećenici i redovnici u gradu Krku pozvani su na Misu Krizme i na Misu Večere Gospodnje u katedralu.

Milostinjom Velikog četvrtka pomažemo djelo ljubavi za potrebne. Već više godina ovom milostinjom pomažemo župu Cer u

Bosni. I ove ćemo godine tim darom pomoći gradnju u ratu srušene njihove župne crkve.

VELIKI PETAK je za vjernike dan posta i nemrsa. Svake godine milostinja današnjeg dana ide za pomoć Svetoj Zemlji i Istočnim Crkvama – milostinja za sveta mjesta.

Budimo bliski u molitvi i odricanju u korist kršćana toga područja, svjesni brojnih i mučnih trpljenja koje podnose. Dan Velikog petka dan je kada na poseban način osjećamo zajedništvo sa braćom i sestrama toga kraja, opterećenih tolikim patnjama.

Broj: 280/2013.

Krk, 18. ožujka 2013.

NOVI ČLANOVI PREZBITERSKOG VIJEĆA

Dopisom ovog Ordinarijata br.: 30/2013. od 17. siječnja 2013. pozvani su svećenici prvoga izbornog područja (otok Krk) da izaberu novog člana Prezbiterorskog vijeća umjesto vlč. Roberta Zubovića. Bivšem generalnom vikaru Antonu Valkoviću također je prestao mandat s toga titula u Prezbiterском vijeću. Pošto su izbrojani pristigli izborni listići, ovdje donosimo potpuni sastav Prezbiterorskog vijeća kojem mandat traje do 15. prosinca 2013.

Članovi po izboru:

Za 1. izborni područje (otok Krk):

Anton BOZANIĆ, župnik u Omišlju
Tomislav CRNOVIĆ, župnik u Vrbniku
Anton VALKOVIĆ, župnik u Krku

Za 2. izborni područje (Rab-Pag):

Anton DEPIKOLOZVANE, župnik u Rabu
Josip KOSIĆ, župnik u Novalji

Za 3. izborni područje (Lošinj-Cres):

Ivan BRNIĆ, župnik u Malom Lošinju
Mladen MRAKOVČIĆ, župnik u Cresu

Redovnici:

Fra Petar RUNJE TOR, Samostan Trećoreddaca u Krku

Članovi po službi:

Slavko ZEC, generalni vikar
Antun TOLJANIĆ, biskupijski ekonom

Članovi po imenovanju:

Franjo VELČIĆ, kancelar Biskupskog ordinarijata
Ivan MILOVČIĆ, ravnatelj biskupijskog Caritasa

BISKUP:

✠ Valter, v.r.

Broj: 281/2013.

Krk, 18. ožujka 2013.

SJEDNICA PREZBITERSKOG VIJEĆA

Sazivam sjednicu prezbiterorskog vijeća za srijedu, 24. travnja 2013. u 15.30 sati u Biskupskom dvoru u Krku.

1. Hrvatska biskupska konferencija je odredila da se Obiteljski dani u Hrvatskoj odvijaju ovim cikličkim redom: jedne će se godine održavati Nacionalni studijski obiteljski dan, sljedeće godine obiteljski susreti u pojedinim nad/biskupijama, treće godine Nacionalni obiteljski susret. Ove će se godine, 19. i 20. travnja održati Nacionalni studijski dan u Zadru. Sljedeće su godine na redu Nad/biskupijski obiteljski susreti.

Članovi prezbiterorskog vijeća doći će na sjednicu s prijedlozima o vremenu, mjestu i

sadržaju našega Biskupijskoga obiteljskog susreta 2014. godine.

2. I u našoj biskupiji ima sve više onih parova koji žive zajedno izvjesno vrijeme, pa se tek kasnije odlučuju za sklapanje ženidbe, obično zbog krštenja djeteta. Ima ih koji hoće istog dana zajedno sa vjenčanjem krstiti svoje dijete. Razmislit ćemo o toj pojavi i donijeti po mogućnosti prikladne smjernice.

Vijećnici neka 24. travnja budu slobodni od večernje mise.

BISKUP:

✠ Valter, v.r.

Broj: 282/2013.

Krk, 18. ožujka 2013.

PERMANENTNO OBRAZOVANJE MLAĐIH PREZBITERA

Permanentno obrazovanje prezbitera Riječke metropolije zaređenih u zadnjih deset godina održat će se **u Lovranu od 15. do 17. travnja o. g.** Susret će započeti 15. travnja u 16 sati, a završit će 17. travnja s ručkom.

Tema ovog susreta bit će *Aktualna pitanja u pastoralu biskupija Riječke metropolije*. Razni predavači govorit će tako o pastoralu bolesnih i umirućih, zdravstvenom od-

goju u školi i gender ideologiji te o pastoralnim smjernicama za Godinu vjere.

Molimo prezbitere kojih se ovo tiče da tako planiraju svoje pastoralne aktivnosti kako bi neizostavno sudjelovali na ovom susretu.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

Broj: 283/2013.

Krk, 18. ožujka 2013.

SUSRET MLAĐIH SVEĆENIKA S BISKUPOM

Već uobičajeni godišnji susret mlađih svećenika naše biskupije, zaređenih u zadnjih deset godina, s Biskupom održat će se i ove godine, i to u srijedu 24. travnja. Toga će dana njihov susret započeti u 9.30 sati u Biskupskom domu u Krku.

Molimo prezbitere kojih se ovo tiče da tako planiraju svoje vrijeme i pastoralne aktivnosti kako bi neizostavno i u cijelosti sudjelovali na ovom susretu.

BISKUP:

✠ Valter, v.r.

Broj: 284/2013.

Krk, 18. ožujka 2013.

NEDJELJA DOBROG PASTIRA – DAN MOLITVE ZA DUHOVNA ZVANJA
– 21. TRAVNJA 2013. –

Četvrtu vazmenu nedjelju – 21. travnja 2013. – obilježit ćemo u našim župnim zajednicama molitvom za duhovna zvanja. Neka se te nedjelje, pozove vjernike na žarku molitvu da Gospodin podari dovoljan broj svetih svećenika, redovnika i redovnica našoj biskupiji i cijeloj Crkvi.

U rubrici «Dokumenti» donosimo Poruku koju je već prije odstupanja sa službe poslao Sveti Otac Benedikt XVI. za ovaj dan.

BISKUP:
✠ Valter, v. r.

Broj: 285/2013.

Krk, 18. ožujka 2013.

MJESEC SVIBANJ

Mjesec svibanj tradicionalno je naglašeno obilježen pobožnošću prema Mariji, darovanog nam Nebeskoj majci, kojoj se i u drugo vrijeme rado utječemo i kojoj preporučamo sebe same, svoje poslanje, našeg Svetog Oca, sve posvećene osobe, mlađe, djecu, obitelji, posebno one koji su bolesni, udaljeni, otuđeni... Svjesni smo njezinog moćnog zagovora, njezinog posredništva kod Isusa, njezine blizine u teškoćama i izazovima koja čine ljudsku svakodnevnicu, a na koje je ona, u svom vlastitom životu tako sveto, predano i u uzdajući se potpuno u Gospodina i njezinoj svetu volju, odgovarala. Utečimo joj se često, a na to potičimo i naše župljane, posebno obitelji, kojima ona i sveti Josip trebaju postati jasni putokazi i ohrabrenje u raznim životnim prilikama i tegobama.

Posebno ohrabrimo i potaknimo obitelji da, koliko je god to moguće, ožive obiteljsku molitvu, napose moljenje i razmatranje otajstva krunice, u kojima nas Marija, kao što to uvijek čini, na tako snažni i direktnan način

dovodi do Isusa, upućujući nas u otajstva njegova života i predanja za nas. Potaknimo ih također na moljenje krunice u župnoj zajednici, na hodočašće, klanjanje pred Presvetim i druge primjerene oblike pobožnosti, koje će očvrsnuti naše, toliko potrebno zajedništvo i blizinu s Gospodinom ali i međusobno...

Potaknimo sudjelovanje djece na svibanskim pobožnostima. Znamo da su oni i njihovo prisustvo često najbolji poticaj i njihovim roditeljima. U animaciji i organiziranju, neka vam pomognu župni suradnici, zajednice mlađih i molitvene zajednice koje trebaju prednjačiti svojom zauzetošću, predanošću i dosljednošću. Prihvativmo ruku Majke Marije, koja nas sigurno i bez pogreške vodi k svom nebeskom Sinu.

BISKUP:
✠ Valter, v. r.

Broj: 286/2013.

Krk, 18. ožujka 2013.

DEKANSKI POHODI

Dekani će sljedećih mjeseci izvršiti propisane dekanske pohode župa svog dekanata. Kod tog pohoda na poseban će način razvidjeti kako se provode u djelu odredbe i smjernice za Godinu vjere. Te smo smjernice zajednički izradili u plenumu i radnim grupama na plenarnom svećeničkom sastanku 19. i 20. listopada 2012. Nakon što su odgovorni za pojedine resore iznijeli biskupu prijedloge pastoralnih aktivnosti, biskup je redigirao i utvrdio konačni plan koji je kao odluka objavljen u *Službenom vjesniku* broj 6/2012. pod brojem 791/2012. na stranici 215.

Dekani će do 20. lipnja 2013. izvijestiti Ordinarijat o obavljenim pohodima i o sprovodenju spomenutih smjernica u pojedinim župama svoga područja.

Krčki dekan neće obaviti ovaj pohod župa svog dekanata, jer će sljedećih mjeseci biskup izvršiti vizitaciju sa slavljem svete potvrde u tim župama.

BISKUP:

✠ Valter, v. r.

IZ KATEHETSKOG UREDA**HODOČAŠĆE DJECE KRČKE BISKUPIJE NA GROB BISKUPA MAHNIĆA 2013.**

Hodočašće djece viših razreda osnovne škole na grob biskupa Mahnića organizirat će se i ove godine i to u subotu, **13. travnja**. Prema ranijem dogovoru geslo svih susreta je: «*Svjetli trag biskupa Antuna Mahnića*», a svake se godine daje određeni naglasak. Budući je ova godina u znaku Godine vjere, misao vodilja je **«Baština naše vjere»**.

Da bismo se što bolje pripremili za ovo hodočašće donosimo neke važnije informacije i naputke:

1. Hodočašće će započeti u **10.00 sati** okupljanjem djece u Katedrali. Potom će uslijediti prigodni program nakon koga će biti sveta misa koju će predvoditi o. Biskup. Završetak s ručkom na Kamplinu predviđen je oko **13.00 sati**.

2. U obzir dolaze učenici viših razreda osnovne škole s naglaskom na **5., 6. i 7.** razred.

3. Organizacija putovanja je u nadležnosti župnih ureda u suradnji sa vjeroučiteljima u školi. Molimo da do **10. travnja** javite na Katehetski ured broj hodočasnika radi organizacije, a pogotovo hrane.

4. Prema dogovoru s vjeroučiteljima na ovogodišnjoj duhovnoj obnovi u Čunskom u programu prije sv. Mise predstaviti će se dio pologa vjere u našoj Biskupiji kroz njezinu kulturnu baštinu za koju se biskup Mahnić veoma zalagao.

Dogovoreno je da se predstave slijedeće umjetnine u originalu ili u replikama: «*Maria orans*» - dio Novaljskog relikvijara iz IV. st.; relikvijar s glavom sv. Kristofora iz Raba; Bašćanska ploča; Notni zapis «*Sva kras-*

na jesи» iz Vrbnika; rozeta Omišaljske župne crkve; jedan predmet iz riznice Krčke katedrale; dio liturgijskog ruha iz Cresa; «*Osorski Credo*». Osim ovih predmeta bilo bi lijepo da se donesu i predmeti iz drugih župa. Zato molimo zainteresirane župnike i vjeroučitelje koji će dovesti svoje vjeroučenike u Krk da svoje dodatne prijedloge dostave na vrijeme (najkasnije do 23. ožujka 2013.) radi složenosti organizacije. Na župnoj katehezi i vjeronomenuku u školi progovorite o važnosti naše kulturne baštine, pogotovo lokalne, te potaknite djecu da mole molitvu na sličici s likom biskupa Mahnića.

5. Pjevanje pjesama u liturgiji, čiji vam je popis dostavljen poštom, predvoditi će djeca iz župe Krk. Radi boljeg i aktivnijeg sudjelovanja djece u liturgiji trebalo bi to s njima uvježbati. Isto tako, bilo bi lijepo da se provježba Misni kanon s djecom. Kao i prethodnih godina na kraju mise predstavnici župa donijet će na grob biskupa Mahnića po jedan cvijet. Svaka župa treba odrediti svog predstavnika koji će se, prema običaju, smjestiti na klupice u donjem prezbiteriju. Molitvu vjernika molit će predstavnici Malološinjskog dekanata. Čitanje čita vjeroučitelj iz pastoralnog područja Krk. Milostinja koja se sakupi na misi namijenit će se za potrebe Biskupijskog caritasa.

6. Potrebno je u pripremi uvježbati himnu biskupu Mahniću koju su rado i zdušno djeca pjevala prethodnih godina. Himnu već imate od ranije posлану u mp3 formatu.

Ukoliko bude dodatnih informacija bit će naknadno obaviješteni.

Mr. Anton Peranić, predstojnik

PROLJETNA KATEHETSKA ŠKOLA

Povjerenstvo za Katehetsku proljetnu školu Nacionalnog katehetskog ureda Hrvatske biskupske konferencije, u suradnji s Agencijom za odgoj i obrazovanje, organizira Katehetsku proljetnu školu za vjeroučitelje u osnovnim školama koja će se održati u

Zagrebu, Nadbiskupijski pastoralni institut, Kaptol 29, od 25. do 26. travnja 2013. godine. Tema Škole je: «Vjera je nada» (*Spe salvi*, br. 2). Zainteresirani se obavezno trebaju prijaviti na adresu www.ettaedu.eu

Mr. Anton Peranić, predstojnik

STRUČNO VIJEĆE ODGOJITELJICA U VJERI RIJEČKE METROPOLIJE

Četvrti stručno vijeće odgojiteljica u vjeri održat će se 4. svibnja 2013., u Dječ-

jem vrtiću «Nazaret», Cvetkov trg 5, 51000 Rijeka, s temom: «Vjera i dijete».

Mr. Anton Peranić, predstojnik

IZ POVJERENSTVA ZA MLADE

BISKUPIJSKI SUSRET MLADIH – NOVALJA 2013.

Vjerujem u Crkvu, oprost grijeha, uskrsnuće i vječni život

Ovogodišnji biskupijski susret mladih održat će se u župi Novalja, kroz dva dana, u subotu i nedjelju 20. i 21. travnja. Započet će u subotu 20. travnja u 11 sati. Do navedenog sata mladi će trebati prisjeti u Novalju, a nakon dolaska uslijediti će smještaj po obiteljima. Susret će završiti u nedjelju 21. travnja s ručkom u obiteljima domaćina.

O detaljnijem programu biti ćete naknadno obaviješteni.

Upravo su prijašnja tri tematska (internet) susreta u Godini vjere, s temama «Vjerujem u ...», bila uvod u četvrti i zadnji susret u tom nizu - Biskupijski susret mladih - kad ćemo moći radosno uskliknuti «VJERUJEM!».

U maniri dosadašnjih susreta, uz program prožet duhovnim nagovorima, svjedočanstvima i svetom Misom kao vrhuncem susreta, obradit ćemo onu tipičnu mладенаčku frazu «Bog da, Crkva ne» i objasniti zašto je važno pripadati i vjerovati Crkvi. Istaknut ćemo milost sakramenta pomirenja i doći do vrhunca naše vjere, vjeru u uskrsnuće i vječni život.

Molim da zainteresirate mlade iz Vaše župe kako bi se odazovali u što većem broju na ovogodišnji susret. Prijevoz autobusima za mlade s otoka Krk biti će organiziran od strane Povjerenstva za mlade (o samim troškovima, više u slijedećem dopisu). Za prijevoz mladih s otoka Ilovika, Suska, Lošinja Cresa i Raba neka se pobrinu kapelani i župnici.

Saša Ilijić, povjerenik

DIJECEZANSKA KRONIKA I OBAVIJESTI

O. BISKUP:

Veljača

27. susreo se sa članovima neokatekumen-skih zajednica otoka Krka;
28. slavio svetu misu sa župskom zajedni-com Krka prigodom odstupanja od služ-be Benedikta XVI.

Ožujak

1. primio u posjet voditelja Ureda HBK za život i obitelj dr. Petra Krešimira Hodžića;
2. susreo se u Barbatu i Kamporu s krizma-nicima te njihovim roditeljima i kumo-vima;
3. slavio svetu euharistiju i podijelio sak-ramenat svete potvrde u Kamporu i Barbatu;
5. slavio svetu misu u katedrali prigodom obljetnice smrti biskupa Karmela;

7. primio u posjet inspektora krim policije iz Zagreba g. Josipa Vrbića i g. Ivana Katalinića;
9. susreo se u Supetarskoj Dragi i Loparu s krizmanicima te njihovim roditeljima i kumovima;
10. slavio svetu misu i podijelio sakrament svete potvrde u Supetarskoj Dragi i Lo-paru;
11. imao drugu provjeru s katekumenima i održao katehezu;
15. na godišnjicu biskupskog ređenja misio navečer u katedrali;
16. susreo se u Banjolu i Mundanijama sa krizmanicima te njihovim roditeljima i kumovima;
17. za vrijeme svečane mise u Mundanijama i Banjolu podijelio sakrament svete po-tvrde.

NOVI ČLAN PASTORALNOG VIJEĆA BISKUPIJE

Pošto je premeštajem vlč. Božidara Volarića prestalo njegovo članstvo za 2. izborno područje u Pastoralnom vijeću Bis-kupije Krk, svećenici tog područja izabrali

su vlč. MARINA HENDRIHA, župnika u Banjolu i Mundanijama za svog predstavni-ka u tom vijeću.

**DUHOVNE OBNOVE U ORGANIZACIJI
POVJERENSTVA ZA PASTORAL DUHOVNIH ZVANJA**

U organizaciji Povjerenstva za pastoral duhovnih zvanja, kroz veljaču i ožujak odvi-jale su se duhovne obnove, sa ciljem pomoći i poticaja za duhovnu izgradnju u vidu bu-đenja duhovnih zvanja. Naš dom za duhovne susrete «Betanija» i ove korizme bio je mjesto okupljanja, susreta i molitve za mno-

ge mlade naše biskupije. Prva je bila duhov-na obnova za dječake 7. i 8. razreda od 15. do 17. veljače. Bilo je 36 sudionika. Vodite-lji su bili Vlč. Luka Paljević i vlč. Božidar Volarić. Zajedno se razmišljalo, molilo i ra-zgovaralo. Kroz radionice i molitvu pokušali smo shvatiti koliko nas Bog ljubi, kako na

nas gleda, te kako često naši neuspjesi i potешkoće mogu dati poticaj ne samo da ih se nadvlada, već i da se dosegne uspjeh koji nadilazi naša očekivanja i predviđanja. Zato smo razmišljali koji su to događaji i ljudi u našem životu koji bude u nama nadu, ohrabrenje i snagu u teškim trenucima, te kako je Bog onaj na kojeg uvijek možemo računati i koji nas ne napušta. Uz ovaj duhovni element, bilo je promišljanja i o aktualnim pitanjima s kojima se mladi susreću, a koja ih često puta zbumuju; dobivaju informacije iz medija o Crkvenim stavovima koji se ne poklapaju sa onim što Crkva zaista govori i uči. Uz sve ove teme, naravno, bilo je i igre i druženja.

Isti ovakav vikend trebao se održati i za mlađiće koji su polaznici srednje škole. Datum koji je bio zakazan bio je od 1. do 3. ožujka. No zbog malog broja prijavljenih sudionika, svega šestorice, ova duhovna obnova nije se održala.

Potom su uslijedila dva vikenda za djevojke 7. i 8. razreda, jer je interes bio velik. Prvi vikend je bio od 22. do 24. veljače, a drugi od 15. do 17. ožujka. Uz vlč. Luku Pa-

ljevića, duhovnu obnovu za djevojke vodile su dvije mlade časne sestre iz reda Ančela, s. Branka Plenča i s. Ida Malnar. One su na jedan kreativan, i mladima blizak način, progovorile djevojkama o Bogu koji je Milosrdni Otac, te o Isusu i njegovom pogledu koji pun oprosta, ljubavi i razumijevanja. Bili su to dani ispunjeni druženjem i otkrivanjem prijateljstva, kako međusobnog, tako i sa Gospodinom. Kroz klanjanje, molitvu i radionice progovorilo se o našem odnosu prema Bogu, te kako je lijepo biti Božje dijete. Djevojke su radosno sudjelovale na ovim duhovnim obnovama, te im se svidio ovakav način molitve i druženja. Cijelo vrijeme su uz djevojke bile i četiri mlade animatorice koje su na svoj mladenački način posvjedočile kako je lijepo biti Isusov.

Zahvaljujem svima koji su svojim radom i trudom pomogli u organizaciji ovih korizmenih duhovnih obnova, kao i župnicima i vjeroučiteljima koji su potaknuli mlađe na sudjelovanje. I dalje pratimo svojom molitvom i zauzimanjem rad oko novih duhovnih zvanja.

Luka Paljević, povjerenik

KORIZMENA DUHOVNA OBNOVA REDOVNICA

Redovnice krčke biskupije su se 26. veljače 2013. u Sužanu, na otoku Krku, okupile na korizmenu duhovnu obnovu koju je predvodio vlč. Zvonimir Badurina Dudić, povjerenik za Ustanove posvećenog života krčke biskupije.

Susret je započeo u 15.30 sati uvodnom molitvom, nakon koje je slijedio nagovor. Okupljenim sestrama vlč. Zvonimir je govorio o važnosti istinskog obraćenja i susreta s Bogom. Postoje mnoga lažna, površna obraćenja, no za istinsko obraćenje potrebno je da se dogodi Susret – susret s osobom Isusa Krista; susret koji čovjeka mijenja i preobražava te ga čini autentičnim svjedokom. Jer

kad čovjek otvorí srce Bogu i milost Božja ga preobrazi, sâm Bog djeluje preko čovjeka.

Govoreći o važnosti istinskog susreta s Bogom kao uvjeta za promjenu ljudskoga srca i cjelokupnog života, vlč. Zvonimir je, između ostalog, naveo primjer obraćenja Andrea Frossarda (Francuza rođenog i odgojenog u agnostičkoj obitelji) koji je, ušavši u crkvu, u trenutku zadobio milost potpunog obraćenja – «svjetlost neizdržive jasnoće», koja je potpuno promijenila čitav njegov život, kako je i sâm opisao u svojoj knjizi: «Bog postoji, ja sam ga susreo».

Svoje razmišljanje o važnosti susreta s Bogom za plodnost kršćanskog života vlč. Zvonimir je zaključio navodeći riječi svetog oca Benedikta XVI. iz njegovog apostolskog pisma «Porta Fidei»: «...ako želi posjedovati sigurnost što se tiče vlastitog života, čovjeku nema druge već se prepuštati, svakog dana sve više u ruke Ljubavi koja se doima kao da sve više raste jer ima svoj izvor u Bogu».

Nakon nagovora sestre su imale prigodu za svetu isповijed. U 17 sati započela je pobožnost križnog puta na kojoj su sudjelovali i župljani. Nakon križnog puta, u 18 sati, slijedila je sveta Misa koju je predvodio otac biskup, mons. Valter Župan, u koncelebraciji s vlč. Zvonimirovom Badurinom Dudićem, svojim tajnikom vlč. Božidarom Volarićem, te mjesnim župnikom vlč. Andželkom Badurinom.

U svojoj homiliji Otac Biskup je naglasio važnost duhovnog života. Navodeći riječi svetoga oca Benedikta XVI., s posljednjeg Angelusa u njegovom pontifikatu, «popeti se na brdo», prisutnim sestrama i vjernicima je progovorio o molitvi, o susretu s Bogom. Brdo je još u Starom Zavjetu bilo mjesto

gdje se u molitvi susreće Boga, koji daje temelj, dubinu i smisao čitavom ljudskom djelovanju. Na temelju tih riječi Otac Biskup je sve prisutne potaknuo na razmišljanje pitanjem: «Gdje smo?» – jesmo li na brdu ili ispod brda, te koliko se istinski susrećemo s Gospodinom.

Otac Biskup se osvrnuo na činjenicu kako smo okruženi praznim riječima koje se nikog ne dotiču jer nemaju svoj temelj u Bogu, poput onih iz dnevnog tiska kojih jedva da se tko sjeća dva dana poslije. Nasuprot njih Otac Biskup je naveo primjer riječi autentičnih svjedoka katoličke Crkve poput bl. Majke Terezije i bl. Ivana Pavla II. koje, jer su utemeljene na Bogu, i danas se pamte i žive.

Ističući važnost povezanosti s Bogom za život svakog pojedinca, Otac Biskup je sve prisutne potaknuo na život molitve, život koji će istinski biti plodan ukoliko svoj temelj bude imao u Bogu.

Nakon svete Mise uslijedilo je kratko sestrinsko druženje.

s. Emanuela Boras

DUHOVNA OBNOVA ZA VJEROUČITELJE I ODGOJITELJICE U VJERI

«Ti si učitelj u Izraelu»

Od petka 08. do nedjelje 10. ožujka održana je duhovna obnova za vjeroučitelje i odgojiteljice u vjeri s područja Krčke biskupije pod nazivom «Ti si učitelj u Izraelu» koji aludira na pitanje koje je Isus postavio Nikodemu u razgovoru o ponovnom rađanju iz Evandželja. Duhovnu obnovu organizirao je Katehetski ured Biskupije Krk. Susret se održao u prostorijama Biskupijskog pastoralnog centra «Betanija» u mjestu Čunskom na otoku Lošinju, rodnom mjestu krčkoga biskupa Valtera Župana.

Na početku duhovne obnove nazočne vjeroučitelje i odgajatelje u vjeri pozdravio

je predstojnik Katehetskog ureda vlč. Anton Peranić. Voditelj duhovne obnove bio je preč. Antun Toljanić koji je svoj duhovni nagovor podijelio u tri teme, međusobno povezane, a sve je prožeо euharistijom, klanjanjem i zajedničkom molitvom. U prvom nagovoru osvrnuo se na prve riječi Isusove rečenice «**Ti si...**» u kojima je stavio naglasak na Božje odabranje i poziv koji je vjeroučitelju upućen: da slijedi Krista i da prihvati poslanje koje mu je namijenjeno. Poziv dolazi od samoga Gospodina. Isusove riječi iz Evandželja «**Dodi i slijedi me...**» trajno zovu na poslušnost i potpuno predanje Bogu u

službi koja nam je povjerena. Unutarnji rast duše ovisi o spremnosti na prihvatanje poziva i trajnoj suradnji sa Onim koji poziv upućuje. Tako vjeroučitelj treba prije svega biti čovjek euharistije, molitve, klanjanja, jer tek u svjetlu njegova odnosa sa Gospodinom njegove metodičke sposobnosti poprimaju svoj potpuni smisao.

Riječ «Učitelj», kojom se voditelj bavio u drugom nagovoru, nosi u sebi više značnu poruku jer radi se, ne o poganskim učiteljima-slugama, ili pak časnim židovskim učiteljima-vođama, već o učiteljima koji svoj poziv temelje na Uskrsnom Učitelju Isusu iz Nazareta te u odnosu s Njime i njihovo dostojanstvo raste onoliko koliko su s njime povezani. Time postaju učitelji vjere, koji tek učeći od Učitelja mogu poučavati predano, ponizno i do kraja - cijelim svojim životom. Učeći od Isusa, koji je Put, Istina i Život postajemo sposobni poučavati druge o onome što je sam Gospodin postavio kao, kako bi se to danas u metodici reklo, konačni ishod učenja, a to je probuditi želju za Bogom i božjim ljepotama, potaknuti čovjeka na istinsko traganje za Njegovom istinom te dovesti čovjeka do želje za spasenjem i obraćenjem. On je «biser na njivi» za koji se isplati sve ljudsko ostaviti, On je «Kraljevstvo nebesko» koje je među nama.

U trećem djelu pod nazivom «**u Izraelu (narodu)**» osvrnuo se na one kojima su vjeroučitelji poslani - kršćanskom narodu i svima koji žele slušati i živjeti po Božjoj Riječi. Ljudi, gladni Boga i njegove Riječi, često puta lutaju životom tražeći ispunjenje u onome što je samo po sebi prazno. Tek kad sve svoje životne težnje usidre u konač-

nom Smislu kojega Bog daje nalaze mir svojim dušama. No, put do te točke nije uvijek jednostavan i lagan, ali je itekako moguć. Narod sastavljen od djece kojoj su vjeroučitelji i odgajatelji u vjeri poslani, koja su u današnjem svijetu više nego ikad dosada instrumentalizirana medijima za mlade, modom, tehnologijom i ostalim -logijama i -izmima našega doba, njihovih roditelja koji su prepuni briga svakodnevnog života i koji unatoč najboljoj volji ne uspijevaju uvijek u potpunosti zadovoljiti zahtjeve društva u kojem njihova djeca rastu, a koje je često nemilosrdno, kako prema obitelji tako i prema vjeri, narod sastavljen od ljudi kojima smo okruženi u svakodnevnom životu od suradnika na radnom mjestu do svih ljudi s kojima dijelimo prostor mjesta u kojem živimo, jest narod kojemu treba živi Bog koji je ljubav, predanje i oslobođenje. Boga ljudima naviještati, s njima ga slaviti i o njemu ih poučavati, poziv je kojem žele i u ovo naše vrijeme odgovoriti vjeroučitelji i odgajatelji u vjeri. «To je moj narod» govori Gospodin, zato ga trebamo Njemu nositi kroz prikazanja i molitve i on će ga spasiti. Pozvani smo, čvrsto utemeljeni u vjeri, stajati sigurno na razmeđu neba i zemlje, poput Isusa Krista Bogočovjeka, stajati u muci i križu svakodnevnoga poučavanja i života, sa vjerom da Bog po nama, neznatnim i nesavršenim slugama Božjim, može činiti čuda u dječjim srcima, njihovim obiteljima i svijetu oko nas.

Duhovna obnova završila je zajedničkim ručkom i druženjem.

Marko Karčić

UMRO MONS. DON DARIO PAVLOVICH

U nedjelju 17. ožujka umro je u Trstu svećenik Tršćanske biskupije mons. don Dario Pavlovich koji se rodio u Valunu na otoku Cresu 16. svibnja 1931. godine.

Sprovod će biti u Trstu u petak 22. ožujka 2013. u 11.30 sati u crkvi sv. Vinka Paulskog.

U sljedećem broju *Službenog vjesnika* donijet ćemo in memoriam više o časnom pokojniku.

SADRŽAJ 3/2013.

IZABRAN NOVI PAPA – FRANJO.....	33
BISKUPOVA VAZMENA PORUKA	37
DOKUMENTI	38
Poruka Benedikta XVI. za Svjetski dan molitve za duhovna zvanja 2013.....	38
Poruka Benedikta XVI. za 47. Svjetski dan sredstava Društvene komunikacije.....	40
Odgovor Državnog tajništva Svetе Stolice na pismo mons. Valtera Župana	43
ODREDBE BISKUPSKOG ORDINARIJATA.....	44
Izbor novog Pape	44
Veliki ili Sveti tjedan	44
Novi članovi Prezbiteralnog vijeća	45
Sjednica Prezbiteralnog vijeća	46
Permanentno obrazovanje mlađih prezbitera	46
Susret mlađih svećenika s Biskupom.....	46
Nedjelja Dobrog Pastira – Dan molitve za duhovna zvanja (21. travnja 2013.)	47
Mjesec svibanj.....	47
Dekanski pohodi	48
IZ KATEHETSKOG UREDA	49
Hodočašće djece Krčke biskupije na grob biskupa Mahnića (13. travnja 2013.).....	49
Proljetna katehetska škola	50
Stručno vijeće odgojiteljica u vjeri Riječke metropolije.....	50
IZ POVJERENSTVA ZA MLADE	50
Biskupijski susret mlađih – Novalja 2013.....	50
DIJECEZANSKA KRONIKA I OBAVIJESTI.....	51
O. Biskup	51
Novi član Pastoralnog vijeća Biskupije	51
Duhovne obnove u organizaciji Povjerenstva za pastoral duhovnih zvanja.....	51
Korizmena duhovna obnova redovnica	52
Duhovna obnova za vjeroučitelje i odgojiteljice u vjeri	53
Umro mons. don Dario Pavlovich	55

Izdaje: BISKUPSKI ORDINARIJAT KRK, Biskupa Antuna Mahnića 18, HR-51500 KRK
tel. 051/221-018; fax. 051/221-483; e-mail: ordinariat@biskupijakrk.hr

Odgovara: mons. Valter Župan, biskup

Uredila: I. Žužić

